Pääministeri Rinteen hallitusohjelman mukaan niin kutsuttua solidaarisuusveroa jatketaan hallituskauden loppuun. Tuloluokan euromääräiseen rajaan ehdotetaan tehtäväksi vastaava indeksitarkistus kuin muihinkin tuloluokkiin, minkä johdosta ehdotetaan, että vuoden 2020 tuloveroasteikon ylimmän tuloluokan euromääräinen alaraja olisi 78 500 euroa. Vuonna 2020 yli 78 500 euroa vuodessa valtion verotuksessa verotettavaa ansiotuloa saavia arvioidaan olevan noin 122 000 henkilöä. Niin sanotun solidaarisuusveron säilyttämisen nykyisellään arvioidaan lisäävän verotuloja noin 109 miljoonalla eurolla verrattuna siihen, että solidaarisuusvero poistuisi kokonaan. Muutoksen vaikutuksia on arvioitu valtiovarainministeriön ylläpitämän Tuja-mikrosimulointimallin avulla. Kyseessä on vuoden 2020 tasolle korotetulla vuoden 2017 pohja-aineistolla tehty staattinen tarkastelu.

Budjetin vaikutusarviot perustuvat edellä mainitulla tavalla laadittuun staattiseen tarkasteluun eikä valtiovarainministeriössä ole tehty erillistä arviota ns. solidaarisuusveron mahdollisista dynaamisista vaikutuksista.

Tutkimusprofessori Kaisa Kotakorven ja erikoistutkija Tuomas Matikan vuonna 2017 valmistuneessa artikkelissa[1], arvioidaan mikä Suomessa on verotulot maksimoiva ylin rajaveroaste, ja ollaanko Suomessa siirrytty sen yli. Tutkimuksessa todetaan, että ansiotulojen ylin rajaveroprosentti ei Suomessa ole niin korkea, että sitä laskemalla verotulot kasvaisivat. Ylimmän tuloveroprosentin alentaminen ei siten rahoita itse itseään. Tutkimuksen mukaan verotulot maksimoiva ansiotulojen ylin rajaveroprosentti on laskelmissa käytetyistä oletuksista riippuen noin 70–80 prosenttia, mikä on korkeampi kuin nykyinen noin 65 prosenttia (hyödykeverot huomioon ottaen).

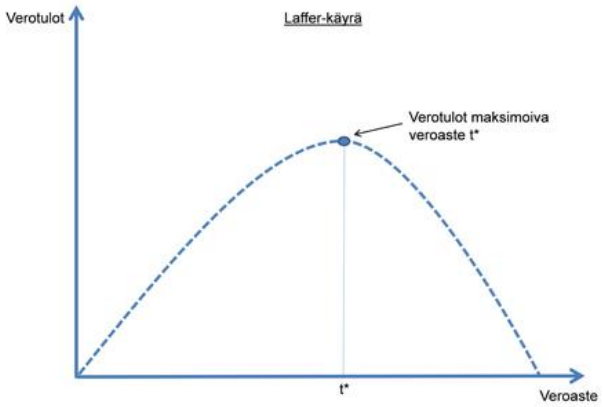

Tutkijoiden mukaan ylin rajaveroaste Suomessa on kuvassa esitetyllä Laffer-käyrällä todennäköisesti verotulot maksimoivan pisteen t* vasemmalla puolella, mutta ei välttämättä kovin kaukana siitä.

Talouspolitiikan arviointineuvoston raportissa 2015[2] on tarkasteltu työn verotusta ja siinä arvioidaan veropolitiikkaa tutkimustiedon valossa. Raportissa todetaan, että tuloverot vääristävät taloudellisia kannustimia ja niillä on siksi negatiivisia vaikutuksia taloudelliseen toimeliaisuuteen. Empiirisen tutkimuksen mukaan tuloverojen negatiivinen vaikutus työllisyyteen, työtunteihin ja verotettavaan tuloon on kuitenkin keskimäärin melko pieni. Verojen vaikutus työntekoon on suurimmillaan tulojakauman alapäässä, erityisesti niissä ryhmissä joissa työhön osallistumisaste on verrattain alhainen. Arviointineuvosto katsoo, että verotuksen aiheuttamien vääristymien pienuus tarkoittaa yleisesti ottaen sitä, että veronalennukset vähentävät verotuloja ja veronkorotukset lisäävät verotuloja. Suomen korkean veroprogression vuoksi tätä kysymystä on kuitenkin hyvä tarkastella ylimpien tulojen verotuksen osalta erikseen ja raportissa esitetään laskelmia, joissa Suomen korkeinta ansiotulojen rajaveroastetta verrataan verotulot maksimoivaan veroasteeseen. Näihin laskelmiin liittyy huomattavaa epävarmuutta ja niiden perusteella tehtävät johtopäätökset riippuvat oleellisesti esimerkiksi ansiotuloverotuksen ja pääomatuloverotuksen suhteesta ja tulonmuunnon määrästä ylimmissä tuloissa. Arviointineuvosto toteaa, että laskelmien perusteella vaikuttaa todennäköiseltä, että ansiotuloverotuksen korkein rajaveroaste on edelleen matalampi kuin verotulot maksimoiva veroaste.

[1] Kotakorpi, K. & Matikka, T. (2017). Revenue-maximizing top earned income tax rate in the presence of income-shifting. Nordic Tax Journal, 2017, 100-107.
[2] https://www.talouspolitiikanarviointineuvosto.fi/wordpress/wp-content/uploads/2016/05/Economic_Policy_Council_Report_2015.pdf

Ruotsin hallitus antoi syksyllä 2019 esityksen ”*Avskaffad övre skiktgräns för statlig inkomstskatt*” ns. värnskatten:in poistamista. Esityksessä ehdotettu muutos arvioidaan staattisesti tarkasteltuna vähentävän verotuloja n. 600 milj. eurolla vuositasolla. Muutoksella ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta työllisten/työttömien määrään. Työssä olevien kannustimet lisätä työtunteja ja tehdä ”palkkauraa” paranevat muutoksen johdosta ja arvioidaan, että työtuntien määrä kasvaisi 0,13 prosentilla tai 7 000 henkilötyövuosilla. Pitkällä aikavälillä (10 vuotta) muutoksen itserahoitusaste arvioidaan olevan lähellä 100 prosenttia. Esityksessä todetaan kutenkin, että ko. arvioon liittyy huomattavaa epävarmuutta. Esityksessä viitataan tutkimuskirjallisuuteen[3] jonka perusteella samankaltaisten toimenpiteiden itserahoitusaste olisi välillä 56-185 prosenttia.

Ajatushautamo Timbron raportissa ”*Lafferkurvans återkomst*”[4] 2017 on tarkasteltu suurituloisten verotusta 27 OECD-maissa. Raportin mukaan vaikuttaisi siltä, että Belgia, Tanska, Suomi, Ruotsi sekä Itävalta olisivat ns. Laffer-käyrän oikealla puolella. Näin ollen ko. maissa verotuotot kasvaisivat suurituloisten verotusta alentamalla.

Table 1: Taxation of high incomes in 27 OECD countries

Country	Pareto parameter	Current top tax rate	Laffer curve peak	Degree of self-financing
Australia	1.86	55%	73%	46%
Austria	3.14	63%	61%	108%
Belgium	2.03	74%	71%	115%
Canada	1.83	58%	73%	50%
Czech Republic	2.95	46%	63%	50%
Denmark	3.04	66%	62%	119%
Finland	2.40	72%	68%	123%
France	2.20	69%	69%	96%
Germany	1.66	57%	75%	44%
Greece	2.30	53%	68%	51%
Ireland	1.98	64%	72%	71%
Israel	2.97	58%	63%	83%
Italy	2.18	55%	70%	54%
Japan	2.37	60%	68%	70%
Luxembourg	3.39	59%	60%	96%
Mexico	2.23	39%	69%	28%
Netherlands	3.35	59%	60%	97%
New Zealand	2.10	44%	70%	32%
Norway	2.02	63%	71%	70%
Poland	3.25	47%	61%	58%
Slovakia	2.71	36%	65%	30%
South Korea	1.81	49%	73%	35%
Spain	2.08	52%	71%	45%
Sweden	3.18	75%	61%	195%
Switzerland	1.73	51%	74%	36%
United Kingdom	1.79	59%	74%	52%
United States	1.61	48%	76%	30%

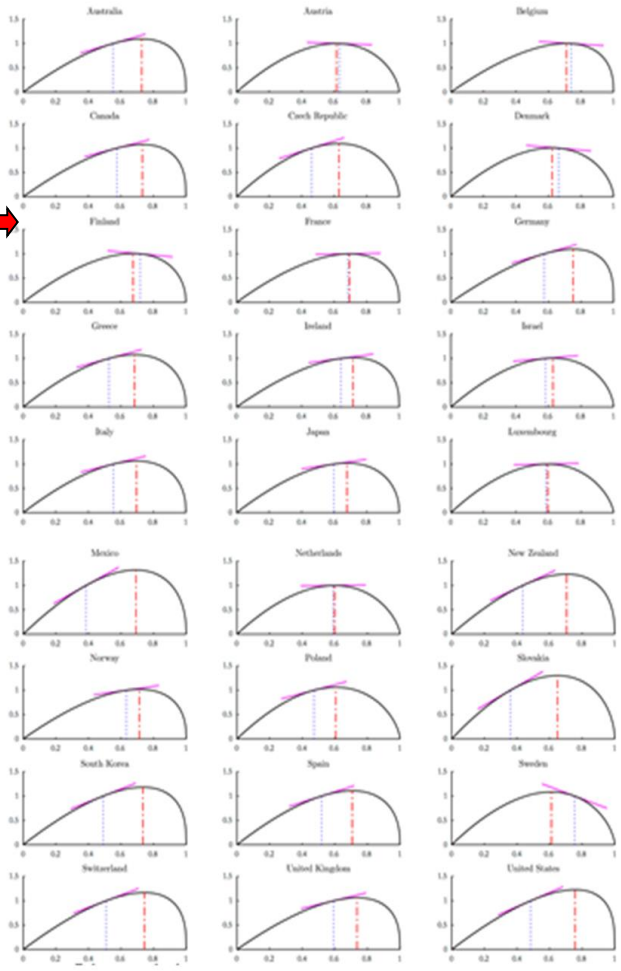

[3] Sørensen, P.B. (2010), Swedish Tax Policy: Recent Trends and Future Challenges, rapport till Expertgruppen i Studier i Offentlig ekonomi 2010:4. Finansdepartementet. Holmlund, B. & Söderström, M. (2011) Estimating Dynamic Income Responses to Tax Reform, B.E. Journal of Economic Analysis & Policy, vol. 11(1).

[4] https://timbro.se/skatter/lafferkurvans-aterkomst/